

La ubicació de Mas Miró va variar el traçat de l'A-7

En el centenari de Joan Miró, persones vinculades al geni recorden vivències al seu costat.

T. Q.
MONT-ROIG DEL CAMP.- De records, en tenen un munt. De vivències al costat del geni en les seves estades a Mont-roig, per fer-ne un llibre. Eugeni Rovira va ser durant vint anys masover de la propietat de la família Miró a Mont-roig, des de l'any 55 al 75, i Francesc Solé, taxista durant 27 anys, del 49 al 76. Consol Boquera, és la dolça vaileta que amb 4 anys va immortalitzar Miró en un quadre, quan els seus pares eren masovers a la finca.

Eugeni Rovira explica que "Miró era un home molt senzill, molt bona persona, però molt reservat. Amb els altres era molt sociable i senzill, no li agradava donar-se importància". De tota manera, l'emplaçament de Mas Miró va fer que els tècnics del Ministeri variessin el traçat de l'autopista, però no perquè Miró fes valer el seu nom. "Un dia van venir uns tècnics de Madrid, i so-

bre la taula del menjador van dissenyar un nou traçat de l'autopista, perquè sembla que el dibuix anterior partia la propietat pel mig. Però Joan Miró ni hi va parlar, amb ells, no li agradava exhibir-se" explica Rovira.

Omplir-se de paisatges

Miró va anar a Mont-roig a recuperar-se d'una malaltia quan era jove. Els seus pares van comprar la propietat perquè el jove sanés amb els aires del camp. A partir d'aleshores, Mont-roig va imbuir el pintor, i va influir en la seva obra. Francesc Solé, que el va portar al llarg dels anys amunt i avall amb el seu taxi, destaca que "Miró mai portava cap instrument, ni llibreta. Ell s'omplia dels paisatges de Mont-roig, Escaladei, Cornudella, i després ho pintava, però mai en directe a l'indret escollit. Ell es passava llargues hores contemplant l'entorn, s'encantava amb qualsevol cosa, era com si hi parlés, amb el paisatge".

Al llarg dels anys, Miró no va conrear, en excés, les relacions amb el poble. Solé explica que "ell sempre em preguntava per les novetats del poble quan arribava de Mallorca. Una vegada li vaig comentar que havien posat llum a la parrò-

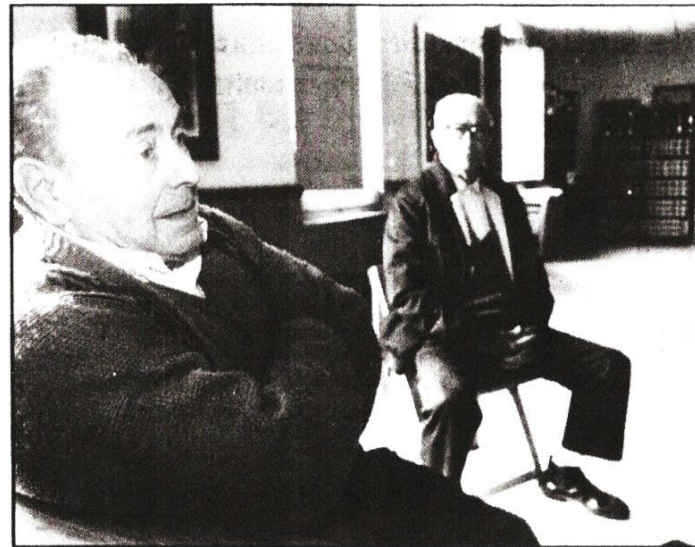

FOTO JOSE CARLOS LEON

F. Solé i E. Rovira coincideixen an dir que Miró "era molt bona persona".

quia, però que no hi havia diners per pagar la instal·lació, que costava 80 mil pessetes. L'endemà em va fer acompanyar-lo a l'abadia, i el diumenge següent el mossèn anunciava que la instal·lació ja estava pagada amb escreix. Però Miró no volia que se sabés que havia estat ell".

Joan Miró coneixia bé la geografia de les contrades. Cada any visitava amb el taxista pobles dels voltants, Colldejou, Pratsdip,

la Torre de Fontaubella, Escaladei, Siurana, Cornudella, d'on era descendent el seu pare.

Solé explica que li agrada anar sol i veure el tràfec dels pagesos durant la collita" com a molt prenia un amic seu de Barcelona, el senyor Prats, i cada any ens assèiem en qualsevol pedrís d'un poble esperant que comencés a fosquejar i vinguessin els pagesos amb la càrrega. Era un espectacle que Miró no volia perdre's mai".

Mont-roigencs que formen part de la història

Francesc Riba i Mestre (1772-1850), historiador. Provenint d'una de les famílies de més renom del poble. Fou administrador de les obres de l'església, batlle i administrador de Termita. Com a historiador, va reestructurar els primers cinquanta anys de l'arxiu del segle passat.

Agustí Sardà i Llaveria (1836-1912), pedagog, polític i advocat. Fou secretari d'Estanislau Figueres i va destacar com a defensor de les causes obreres. Com a republicà, va ser diputat a les Corts el 1873 i senador per Tarragona els anys 1903, 1905, 1907 i 1910. Com a pedagog, fou catedràtic de les escoles normals de Pamplona (1865), Madrid (1909), que dirigí, i de l'Escola Superior de Magisteri (1909).

Jacint Salvadó i Aragonès (1892-1983), pintor. Va estudiar a la Llotja, a Marsella i a París, on va anar el 1913. Va treballar amb Derain i Picasso. Conreà l'expressionisme figuratiu i el cubisme picassà. El 1961 va fer les ceràmiques i els vitrals de l'església de la Forclaz.